

Sygn. akt: KIO 1328/18

WYROK
z dnia 19 lipca 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Chudzik

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lipca 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 6 lipca 2018 r. przez wykonawcę **FlexiPower Group Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w Woli Zaradzyńskiej,**

w postępowaniu prowadzonym przez **Gminę Przecław,**

przy udziale wykonawcy **Hymon Energy Sp. z o. o. z siedzibą w Tarnowie,** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,

orzeka:

1. Oddala odwołanie;
2. Kosztami postępowania obciąża FlexiPower Group Sp. z o.o. Sp. k. i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania;
 - 2.2. zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1579 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Tarnobrzegu.**

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Gmina Przeclaw – prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Odnawialne źródła energii w Gminach Przeclaw i Radomyśl Wielki*.

W dniu 6 lipca 2018 r. wykonawca FlexiPower Group Sp. z o.o. Sp.k. wniósł odwołanie wobec wyboru oferty wykonawcy Hymon Energy Sp. z o.o. w zakresie części 2 i zaniechania odrzucenia tej oferty jako niezgodnej z ustawą oraz z treścią SIWZ, zarzucając Zamawiającemu naruszenie przepisów: art. 7 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy Pzp oraz art. 91 i art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Pzp.

Odwołujący wskazał, że oferta Hymon Energy Sp. z o. o. została oceniona jako najkorzystniejsza w ramach procedury odwróconej, w związku z czym Zamawiający – w trybie art. 26 ust. 1 ustawy Pzp – wezwał wykonawcę do złożenia w wyznaczonym terminie aktualnych na dzień złożenia oświadczeń lub dokumentów potwierdzających okoliczności, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy, a więc również dokumentów potwierdzających, że zaoferowane dostawy spełniają wymagania określone przez Zamawiającego, w tym certyfikatu potwierdzającego zgodność modułu PV z normą PN-EN 61215 lub PN-EN 61646 lub z normami równoważnymi, wydanego przez jednostkę oceniającą zgodność zgodnie z art. 30b ust. 1 ustawy Pzp (pkt C lit. a wezwania w zw. z pkt. 8.7.3 lit. c SIWZ). Hymon Energy Sp. z o. o. w odpowiedzi na wezwanie przedłożył certyfikat nr Z2 16 08 84752 007, który nie obejmował jednak zaoferowanego w formularzu ofertowym modelu MSMD290AS-30 tj. modelu MSMDxxxAS-30 o mocy 290 W, w związku z czym Zamawiający uznał, że wykonawca nie przedłożył wymaganego certyfikatu i wezwał ponownie Hymon Energy Sp. z o.o. do uzupełnienia tegoż dokumentu.

Odwołujący podniósł, że za pomocą jawnej i ogólnodostępnej przeglądarki zapewnionej przez jednostkę certyfikującą ustalił, że przedłożony przez Hymon Energy Sp. z o.o. certyfikat dotyczący zaoferowanego modułu MSMD290AS-30 jest nieważny. Posiadaczem złożonego certyfikatu o nr. Z2 17 04 84752 011 jest München Energieprodukte GmbH, a jednostką certyfikującą TÜV SÜD. Przeglądarka umieszczona jest pod adresem: www.tuev-sued.de/product-testing/certificates. Po wprowadzeniu nr certyfikatu wyszukiwarka nie zwraca danych. Na stronie widnieje jednocześnie informacja w języku angielskim: *Only valid certificates will be displayed. Voluntary certificates of conformity will be displayed without information on their validity and for a maximum of five years after their date of issue,*

as they only refer to the submitted test specimen at the time of certificate issue, co oznacza, że brak wyświetlenia w przeglądarce certyfikatu o wskazanym numerze stanowi o fakcie, że jest on nieważny. W przypadku bowiem *voluntary certificates of conformity* są one widoczne w przeglądarce przez maksymalnie 5 lat po ich wydaniu bez informacji o ich ważności. Co więcej, certyfikat złożony przez Hymon Energy Sp. z o.o. w dniu 29 maja 2018 r. o nr Z2 16 08 84752 007, który nie obejmował zaoferowanego modułu MSMD290AS-30 widnieje w wyszukiwarce. Okoliczności te mogły zostać zweryfikowane przez Zamawiającego. Dodatkowo Odwołujący wystosował do Zamawiającego pismo, w którym poinformował o swoim spostrzeżeniu oraz wskazał, w jaki prosty sposób Zamawiający może zweryfikować jego prawdziwość. Zamawiający nie podjął jednak czynności zmierzających do reasumpcji swojej decyzji.

Odwołujący stwierdził, że otrzymał z jednostki certyfikującej informację potwierdzającą, że certyfikat nr Z2 17 04 84752 011 jest nieważny, a został zastąpiony przez wydany 29 czerwca 2018 r. certyfikat nr Z2 18 06 84758 013, na dowód czego załączył do odwołania kopię korespondencji z jednostką certyfikującą, a także zrzuty ekranu przedstawiające wyniki wyszukiwania złożonych certyfikatów. Wskazał, że mimo powyższych okoliczności Zamawiający w dniu 27 czerwca 2018 r. dokonał czynności wyboru oferty Hymon Energy jako najkorzystniejszej.

Odwołujący podniósł, że zamawiający ma obowiązek sanacji dokonanych czynności w sytuacji, gdy poweźmie on informację o jej nieprawidłowości, czego w niniejszym postępowaniu Zamawiający nie zrobił, mimo powzięcia informacji o podstawie do podjęcia takiej decyzji.

Zdaniem Odwołującego oferta Hymon Energy Sp. z o.o. winna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, nie zostało bowiem wykazane, że zaoferowany moduł spełnia wymagania postawione w SIWZ przez Zamawiającego. Odwołujący podkreślił, że ww. wykonawca był już wzywany przez Zamawiającego do uzupełnienia złożonych dokumentów i wyjaśnień w zakresie certyfikatów, a zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej wykonawca ma możliwość jednokrotnego uzupełnienia określonego dokumentu w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp. Treść oferty Hymon Energy Sp. z o.o. nie jest zatem zgodna z treścią SIWZ. Certyfikat nieważny jest w istocie certyfikatem nieistniejącym, nie można przypisać mu waloru poświadczania pewnego stanu, a więc nie może on spełniać swojej roli. Należy zatem uznać, że jest to sytuacja, w której certyfikat nie został złożony w ogóle. Odwołujący powołał się na orzecznictwo Izby, z którego wynika, że konsekwencją nieuzupełnienia dokumentu przedmiotowego jest konieczność odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp jako nieodpowiadającej treści SIWZ.

Odwołujący podniósł, że za niezgodne z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp należy uznać takie zachowanie Zamawiającego, które pozwala na udzielenie zamówienia przez wybór najkorzystniejszej oferty wykonawcy, którego oferta podlega odrzuceniu. W świetle powyższego nie budzi – zdaniem Odwołującego – wątpliwości także zarzut naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy Pzp, statuującego zasadę legalizmu. Zgodnie z nią zamówienia udziela się wyłącznie wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami prawa zamówień publicznych. Tym samym nie można uznać, że wybór najkorzystniejszej oferty, która podlegała odrzuceniu czyni zadość wskazanej wyżej zasadzie.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz powtórzenia czynności badania oferty Hymon Energy Sp. z o.o. i dokonania czynności odrzucenia tej oferty.

Do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpił wykonawca Hymon Energy Sp. z o.o., wnosząc o oddalenie odwołania.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i dowody przedstawione na rozprawie, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Na wstępie Izba ustaliła, że Odwołujący spełnia określone w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp przesłanki korzystania ze środków ochrony prawnej, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zgodnie z punktem 8.7.3 lit. c SIWZ, na potwierdzenie spełniania przez oferowane dostawy wymagań określonych przez Zamawiającego, wykonawcy zobowiązani byli złożyć certyfikat potwierdzający zgodność modułu PV z normą PN-EN 61215 lub PN-EN 61646 lub normami równoważnymi, wydany przez jednostkę oceniającą zgodność zgodnie z art. 30b ust. 1 ustawy Pzp.

W odpowiedzi na wezwanie skierowane w trybie art. 26 ust. 1 ustawy Pzp Przystępujący złożył certyfikat nr Z2 16 08 84752 007, w odniesieniu do którego Zamawiający ustalił, że nie obejmuje on zaoferowanego modelu MSMD290AS-30. W związku z powyższym Zamawiający wezwał Przystępującego, na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, do uzupełnienia tego dokumentu. Przystępujący w dniu 21 czerwca 2018 r. przedłożył certyfikat Z2 17 04 84752 011 wydany przez certyfikującą TÜV SÜD na rzecz

spółki München Energieprodukte GmbH (producenta oferowanego modułu). W treści certyfikatu podano jako datę jego ważności 5 lutego 2022 r.

W związku z przekazaniem Zamawiającemu przez Odwołującego informacji kwestionujących ważność certyfikatu, Zamawiający, pismem z 29 czerwca 2018 r., skierował do przystępującego wniosek o odniesienie się do przedstawionych zarzutów. Przystępujący złożył w tym zakresie następujące wyjaśnienia: *Przedstawiony certyfikat o numerze TÜV SÜD nr Z2 17 04 84752 011 z dn. 25.04.2017r. został poddany procesowi aktualizacji z powodu zmiany warunków testowych dla normy EN61730. W związku z tym niemożliwe było wyszukanie go w wyszukiwarce [https://www.tuev-sued.de/product-testing\(certificates\)](https://www.tuev-sued.de/product-testing(certificates)). Certyfikat został uaktualniony, oraz został nadany nowy numer tj. Z2 18 06 84752 013. Przystępujący załączył do wyjaśnień: oświadczenie producenta modułów fotowoltaicznych (München Energieprodukte GmbH), aktualny certyfikat nr Z2 18 06 84752 013 wydany 29 czerwca 2018 r., z datą ważności do 22 listopada 2022 r. oraz wydruk wyników wyszukiwania w bazie jednostki certyfikującej TÜV SÜD.*

Ponadto w dniu 11 lipca 2018 r. Przystępujący przekazał Zamawiającemu informację, że zwrócił się do München Energieprodukte GmbH o szczegółowe wyjaśnienie w jednostce certyfikującej TÜV SÜD, aby móc przedstawić Zamawiającemu potwierdzenie na istnienie oraz obowiązywanie certyfikatu. Przystępujący przedstawił oświadczenie TÜV SÜD Certification and Testing (China) Co., Ltd. Oddział w Szanghaju, o treści: *Pierwotne świadectwo o numerze Z2.17.04.84752.011 wydane dnia 2017-04-25 było ważne w okresie do jego aktualizacji dokonanej w formie wydania nowego świadectwa o numerze Z2.18.06.84752.013 w dniu 2018-06-29.*

Pismami z 6 lipca 2018 r. Zamawiający zwrócił się do TÜV SÜD Polska Sp. z o.o. oraz TÜV SÜD AG z prośbą o potwierdzenie, czy na dzień 7 maja 2018 r. oraz na dzień 21 czerwca 2018 r. certyfikat o nr Z2 17 04 84752 011 istniał i był ważny w zakresie produktu MSMD290AS-30. Spółka TÜV SÜD Polska Sp. z o.o. przekazała Zamawiającemu następujące oświadczenie: *W nawiązaniu do zapytania dotyczącego certyfikatu nr Z2 17 04 84752 011, München Energieprodukte GmbH Gmunder Str. 53, 81379 München GERMANY potwierdzamy, że Z2 17 04 84752 011 istniał i był ważny w zakresie produktu MSMD290AS-30 do dnia 29.06.2018. Od dnia 29.06.2018 r. w zakresie produktu MSMD290AS-30 został zastąpiony Certyfikatem został uaktualniony oraz został nadany nowy numer tj. Z-2 18 06 84752 013 z dnia 29.06.2018 r. w zakresie produktu MSMD290AS-30, Certyfikat został poddany procesowi aktualizacji z powodu zmiany warunków testowych dla normy EN61730. W aktach sprawy brak jest odpowiedzi TÜV SÜD AG, według oświadczenia Zamawiającego do dnia rozprawy odpowiedź taka nie została mu udzielona.*

W dniu 27 czerwca 2018 r. Zamawiający dokonał wyboru oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy Pzp, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jest niezgodna z ustawą (pkt 1) oraz jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 (pkt 2).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia pierwszego z przywołanych wyżej przepisów zauważyć należy, że zarzut ten został sformułowany wyłącznie poprzez wskazanie, że Odwołujący zarzuca Zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp przez wybór oferty Hymon Energy Sp. z o.o., podczas gdy oferta ta podlega odrzuceniu jako niezgodna z ustawą. W treści odwołania nie można odnaleźć żadnego wywodu w tym zakresie i nie sposób powziąć jakiegokolwiek wiedzy, w jakich okolicznościach faktycznych i prawnych Odwołujący upatruje zarzucanego naruszenia. Jediną wzmianką na ten temat jest przywołane wyżej wskazanie zawarte w petitum odwołania. Z tego powodu zarzut należy uznać za sformułowany wadliwie i tym samym oczywiście bezzasadny.

Odnosząc się do kwestii zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w pierwszej kolejności podkreślić należy, że ciężar wykazania faktów, z których wywodzona jest niezgodność oferty z SIWZ, spoczywał na Odwołującym, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu wynikającym z art. 190 ust. 1 ustawy Pzp oraz art. 6 Kc. Przystępujący w dniu 21 czerwca 2018 r. przedłożył Zamawiającemu certyfikat, który – według informacji zawartych w treści tego dokumentu – pozostawał ważny do 2022 r., jeżeli zatem Odwołujący twierdzi, że przedłożony certyfikat utracił ważność, spoczywa na nim ciężar udowodnienia tej okoliczności. Z uwagi na kontradyktoryjny charakter postępowania odwoławczego Izba nie dokonuje z urzędu badania ważności certyfikatu we własnym zakresie, ale rozstrzyga, czy okoliczności, z których strona tego postępowania wywodzi skutki prawne, zostały przez tę stronę wykazane. W ocenie Izby dowody przedstawione przez Odwołującego nie pozwalają stwierdzić, że złożony przez Przystępującego certyfikat Z2 17 04 84752 011 był nieważny, a tym samym, że zarzut niezgodności oferty z treścią SIWZ jest zasadny.

Oceniając przedmiotowy zarzut należało mieć na uwadze, że zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy Pzp, Zamawiający przed udzieleniem zamówienia wzywa wykonawcę, którego oferta została najwyżej oceniona, do złożenia, w wyznaczonym terminie, m.in. dokumentów przedmiotowych, aktualnych na dzień ich złożenia. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie analogiczną regułą stosuje się w przypadku dokumentów składanych na wezwanie z art. 26 ust. 3 ustawy Pzp.

Po pierwsze Odwołujący nie przedstawił żadnego dokumentu stwierdzającego nieważność certyfikatu w dacie jego złożenia. Nie wykazał też utraty ważności certyfikatu w dacie poprzedzającej wydanie certyfikatu zaktualizowanego. Odwołujący próbował wykazać, że oferowany przez Przystępującego moduł PV nie posiadał ważnego certyfikatu wymaganego w punkcie 8.7.3 lit. c SIWZ, składając zrzuty ekranu z wynikami wyszukiwania w przeglądarce udostępnianej przez jednostkę certyfikującą. Odnosząc się do tego dowodu zauważyć należy, że w złożonych wydrukach brak jest informacji o dacie wyszukiwania. Jedynie z treści odwołania można wyprowadzić wniosek, że miało ono miejsce po udostępnieniu certyfikatu Przystępującemu, co nastąpiło w dniu 27 czerwca 2018 r. Należy więc zakładać, że Przystępujący wydrukował wyniki wyszukiwania według stanu najwcześniej na dzień 27 czerwca 2018 r. lub na kolejne dni poprzedzające wniesienie odwołania. Informacje z tej wyszukiwarki nie mogą zatem stanowić dowodu potwierdzającego, że dacie złożenia certyfikatu, a także w dacie wyboru najkorzystniejszej oferty czy też po dokonaniu tego wyboru produkt oferowany przez Przystępującego nie posiadał wymaganego certyfikatu. Jak bowiem wynika z ustaleń poczynionych przez Zamawiającego, certyfikat o numerze Z2 17 04 84752 011 był ważny do 29 czerwca 2018 r. i w tej dacie został zaktualizowany, co skutkowało nadaniem mu numeru Z2 18 06 84752 013. Wyniki wyszukiwania certyfikatu o numerze Z2 17 04 84752 011 według stanu na nieznaną datę w żadnej mierze nie mogą podważać powyższych ustaleń. W tej sytuacji na marginesie jedynie zauważenia wymaga, że wynik wyszukiwania w elektronicznej bazie danych może również być obarczony błędem chociażby z takiego powodu, jak popełnienie omyłki pisarskiej we wprowadzanych do wyszukiwarki danych, co dodatkowo potwierdza, że tego typu wydruki trudno uznać za samodzielny, wystarczającą podstawę stwierdzenia nieważności certyfikatu.

Kolejnym dowodem mającym potwierdzać tezę o braku ważnego certyfikatu, była treść korespondencji elektronicznej prowadzonej przez Odwołującego z pracownikiem jednostki certyfikującej (J. A. H.). Odnosząc się do tego dowodu po pierwsze podkreślić należy, że korespondencja załączona do odwołania prowadzona była po dacie złożenia certyfikatu, a nawet po dacie wyboru oferty najkorzystniejszej. Jednocześnie znaczna część tej korespondencji prowadzona była po ustalonej przez Zamawiającego dacie zaktualizowania certyfikatu (29 czerwca 2018 r.). Informacje wynikające z korespondencji załączonej do odwołania już tylko z tego powodu nie mogą więc być uznane za dowodzące zasadności zarzutów. Odnosząc się do korespondencji z okresu wcześniejszego (4-5 czerwca 2018 r.), którą Odwołujący złożył na rozprawie, należy mieć na uwadze, że nie stanowi ona pisemnego oświadczenia przedstawiciela jednostki certyfikującej, a ponadto nie

wiadomo czy pochodzi od osoby uprawnionej do udzielania takich informacji w imieniu tej jednostki. Zauważenia wymaga przy tym, że Odwołujący zwracał się do tej osoby z prośbą o przedstawienie oficjalnej informacji w formie pisemnej, nie okazał jednak takiej informacji w postępowaniu odwoławczym. Z powyższych powodów przedstawione tłumaczenie korespondencji elektronicznej mogłoby być uznane najwyżej za wskazujące na istnienie wątpliwości co do ważności certyfikatu, w sytuacji gdyby strona przeciwna nie przedstawiła dowodów na potwierdzenie jego ważności. Tymczasem w aktach sprawy znajdują się: oświadczenie producenta modułów fotowoltaicznych, oświadczenie TÜV SÜD Certification and Testing (Chiny) Co., Ltd. Oddział w Szanghaju oraz oświadczenie TÜV SÜD Polska Sp. z o.o. Wszystkie te oświadczenia zgodnie potwierdzają okoliczność, że certyfikat o numerze Z2 17 04 84752 011 pozostawał ważny do dnia 29 czerwca 2018 r., kiedy to dokonano jego aktualizacji związanej ze zmianą normy i nadano mu nr Z2 18 06 84752 013. Odnosząc się do zarzutów Odwołującego, że ww. oświadczenia nie pochodzą od jednostki certyfikującej stwierdzić należy, że obie ww. spółki reprezentują grupę TÜV SÜD, do której należy wystawca certyfikatu i udzieliły szczegółowych i precyzyjnych informacji na temat ważności i zmian tego dokumentu. W ocenie Izby oświadczenia takie należy uznać za bardziej wiarygodne niż niezweryfikowaną treść korespondencji mailowej, a z pewnością treść tej korespondencji nie może być uznana za obalającą okoliczności wynikające ze spójnych oświadczeń tak spółek z grupy TÜV SÜD, jak i producenta modułu. Nie zasługuje również na uwzględnienie argumentacja Odwołującego, że oświadczenie w imieniu TÜV SÜD Polska Sp. z o.o. zostało podpisane bez zachowania zasad reprezentacji spółki. Powyższe twierdzenie nie zostało przez Odwołującego wykazane, a ponadto zauważyć należy, że sam Odwołujący – na którym przecież spoczywał ciężar dowodu – złożył informacje pochodzące od osoby, co do której w ogóle nie zostało wykazane jej uprawnienie i kompetencje do udzielania tego rodzaju informacji w imieniu jednostki certyfikującej.

Odnosząc się do złożonych przez Odwołującego wydruków mających potwierdzać datę zmiany normy, stwierdzić należy, że Odwołujący nie wykazał, aby zmiana normy powodowała automatycznie utratę ważności certyfikatu w tej samej dacie, bez względu na zakres tych zmian, bez potrzeby stwierdzenia wygaśnięcia takiego certyfikatu przez właściwą jednostkę, jak również bez jakiegokolwiek okresu przewidzianego na aktualizację certyfikatu. Teza prezentowana przez Odwołującego nie została wykazana.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że Odwołujący nie wykazał zasadności zarzutu naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp. W konsekwencji brak jest również podstaw do przypisania Zamawiającemu naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy Pzp. Odnosząc się natomiast do zarzucanego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy Pzp, stwierdzić należy, że jest to zarzut niezasadny i wadliwy przez sam fakt, że wskazany przepis można

naruszyć poprzez udzielenie zamówienia (zawarcie umowy), co w rozpatrywanej sprawie nie nastąpiło.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt 1 i 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 972).

Przewodniczący: